

DE POSTRYDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

Het abonnement is bepaald op 7 fr. binnen de stad. 8 fr. buiten de stad.

Een blad afzonderlyk, 20 centiemen.

De aankondigingen, per drukregel, 15 centiemen.

De reklamen, per drukregel 25 centiemen.

De Postryder verschynt s' dingsdags, s' donderdags en zaterdags.

Men schryft in te Tongeren by M. COLLEE, boekdrukker uitgever van dit blad, groote markt, 20, en by alle postdirecteurs.

Alle toezending van brieven, annonces, geld, enz., moet gefrankeerd zyn.

TONGEREN, DEN 24 JUNY.

Kieszingen.

Het kiesstelsel gaat, zoo het schynt, in België radikaal veranderd worden. Onder voorwendsel van het kiesbedrog voor te komen heeft het ministerie eenen hoop middelen uitgedacht die door de midden-sektie onderzocht en op nieuw gewygd en herbakken zyn. Laet ons eens te samen eenige der nieuwe schikkingen onderzoeken.

De midden-sektie, zoo wel als het gouvernement, neemt aan dat men slechts zal kunnen stemmen by middel van officieel papier, dat is te zeggen papier dat uitsluitelyk tot het vervaerdigen der kiesbiljetten bestemd is. De stembriefjes zullen moeten juist in viereen gevouwen zyn derwyze dat de vier zyden van het biljet juist even lang zyn, en uit de uitleggingen blykt dat elk briefje dat niet knap volgens deze voorschriften geplooid is, door den voorzitter van het kiesbureau moet geweigerd worden. Aerdyge bezigheid voor M. den voorzitter! De centrale-sektie heeft vergeten te beslissen dat er een pesser en eene waterpas op het bureau zullen geplaatst worden om de kanten en de hoeken der stembriefjes te meten.

Het ministerie had voorgesteld van in de kieszaal eene soort van planken scherm op te rigten, achter denwelken de kiezer voor een oogenblik zou verdwynen alvorens zyn stembriefje aan de voorzitter te behandigen. De centrale-sektie is omtrent van hetzelfde gedacht, maar in plaats van den scherm links te plaatsen zet zy hem achter het bureau. Waerom? Niemand heeft het tot heden kunnen raden. Alles wat men weet, dat is dat de kiezer, na het oproepen van zynen naem, achter den houten scherm zal intrekken waer niemand hem zal zien; dan komt hy te voorschyn en geeft zyn briefje aan den president en men ziet hem weer; daarna gact hy alweer achter eenen anderen scherm in en men ziet hem niet, tot dat hy eindelyk weer voor goed te voorschyn komt. Die manoeuvres moeten al zoo heel gemakkelijk niet zyn. Wie daer niet van jongs af op gedresseerd is zou wel kunnen in dien doolweg verloren loopen.

De Vedette zegt alle acht dagen dat de kiezers van Tongeren, die haren opsteller drie liberale buizen aen den staert gebonden hebben, slechts eenen hoop ezels zyn. Het ware dus wel noodzakelyk eene soort van manegie op den Vrythof op te zetten om die domme kiezers aen den dwaelfhof der nieuwe inrigting te gewinnen.

Nu nog iets anders. Er zyn in Tongeren, en waerschyntlyk in andere plaatsen ook, sommige kreupele kiezers, die niet in staet zyn om alleen naer de kieszaal te gaen.

Volgens het nieuw projekt moet de kiezer alleen de marche en contremarche rond het kiesbureau doen. Wie niet in staet is om die wandeling te doen, die is ipso facto van het uitoefenen van zyn kiesrecht beroofd.

Daer heeft de midden-sektie niet aen gedacht. Maar helgeen zy niet vergeten heeft dat is het artikel van eten en drinken. Dat is heel natuerlyk, want op den dag der kiezing moet er toech ook wel gegeten worden. De kiezers van buiten zullen in de stad, op den dag der kiezing mogen getrakteerd worden. Kosteloos eten en drinken, zoo veel als de kandidaat wil te beste geven. Maar dat is enkel voor de buitenkiezers. De kiezers die woenen in de stad waer de kiezing plaats heeft, zullen noch nae noch droog van den kandidaat mogen aennemen, noch voor noch na, noch op den dag der kiezing! Arme stads kiezers, gy zyt te beklagen.

De kiezers van buiten zullen ook op kosten der kandidaten mogen vervoerd worden. Stoffelyke middelen van vervoer zullen ten hunne diensten mogen gesteld worden. » zegt de midden-sektie. Ondanks alle poogingen van ons zwak verstand is het ons tot hertoe onmogelyk geweest het waerom en daerom van al deze onderscheidingen te begrypen, even min als wy begrypen wat men moet verstaen door stoffelyke middelen van vervoer, wyl wy er geene andere kennen.

Ziehier den tekst van den brief, welke M. Leclercq, prokureur-generaal by het verberkingshof, aen de Kamer der volksvertegenwoordigers gestuurd heeft, om de toelating te vragen om M. Delaet, volksvertegenwoordiger, en M. den luitenant-generaal baron Chazal, oorlogsminister, voor het hooger gerechtshof te dagvaerden :

« Mynheeren,

» Wy volbrengen den plicht ons door de Constitutie en de wet opgelegd, met u de toelating te vragen om MM. Delaet, lid der Kamer, en luitenant-generaal baron Chazal, oorlogsministers, voor het verberkingshof te dagvaerden, onder beschuldiging den eerste, van den tweede tot tweegevecht te hebben uitgedaegd, en beide van in dien duël van hunne wapenen den eene tegen den andere te hebben gebruik gemaekt, misdryven voorzien by art. 1 en 4 der wet van 9 January 1841.

» Wy begrypen in onze vraag om toelating de getuigen, leden der Kamer, dezès duëls niet, omdat het niet blykt dat er wonden zyn toegebracht geworden, omdat wy geene reden hebben zulks te vermoeden en dat, in dit geval alleen, de wet aen de getuigen eene straf oplegt.

DE DRIE MEDEVRYERS.

(Veroolg en einde.)

— Misschien verlangt gy met lezen heer alleen te zyn, aanbiddelyk niet? vervolgte hy, en zag den reus vlak in het aengezicht.

— Neen! antwoordde zy nieuwsgierig welke rol Van Raai voor had met Vlerk te spelen, terwyl deze een paar oogen opsloeg, als hadde hy in eenen zuren appel gebeten.

— Vergun my dan dat ik plaats neem. Hy zette zich vry gemaklyk in een fauteuil naast Pauline, en strekte zich uit.

— Wie is mynheer? vroeg Hieronymus Vlerk verstoord.

— Ik ben de neef van myne beminnyke nicht, mynheer. Ik ben jaren lang afwezig geweest. Ik bezocht de sneeuwvelden van Rusland, de zandwoestynen van Arabie, de wildernissen van Amerika, de bergen van Java. Ik beklom de kruin van den Mont-Blanc, de toppen van den Chimborasso, van den Etna, na den Hecla, en daelde neder in de kopermynen van Zweden, in de diamant-groeven van Golconda. Met de Turken slikt ik de verdoovende Amfioen, met de Engelschen zwelgde ik Porter rum-boefsteak, met de slympillen, rhubarber en Haerlemmerolie, met de Franschen soupe-maigre. Met de Duitschers verdiepte ik my in godsdienstige haarklieverien en bovennatuerkundige geschillen, waerin men den hoogsten poer bereikt heeft, als men zich zelven niet verstaet; by de Pruisen zag ik soldaten exerceren, defileren en manoeuvreren; in Spanje de stierengevechten. Ik reisde lang en overal en heb bevonden.....

— Wat, mynheer? riep Vlerk ten uiterste opgewonden.

— Menschen.

— Anders niet?

— Anders niet.

— Ik kan dus de moeite wel uitwinnen om te gaen reizen; myn vader de Burgemeester....

— Is een mensch even als een ander, viel de vreemde neef hem norsch in; van buiten wit, van binnen zwart. Onder de schoone mom van godsvrucht en menschevrentheid, schuilt soms een bedrieger; onder die van een vriend, een verrader, huichelary en list, boosheid en bedrog gaen hand aen hand, opgepronkt als de zacht-aerdige eenvoudigheid en de goetdhartige deugden. Ha! dat verdoemelyk gebroed, dat men menschen noemt!

De wonderlyke gebaren en de toenemende woede, waarmede deze woorden uitgesproken werden, joegen Vlerk eene kille huivering aen; by schoof allengs met zynen stoel achteruit en den vreemden neef, die zoo te ongeleger tyd van zynen togt uit verre landen wedergekeerd was, wenschte hy in zyn binnenste naer den Zuidpool.

— Zyt gy ook een mensch? vroeg de lastige vreemdeling, Hieronymus Vlerk wist nauweyls, wat hy antwoorden moest, eindelyk sprak hy bevende. Ja, mynheer!

— Dan zyt gy ook een onding, heet en koud, vuer en water. Mynheer! waegde Vlerk aen te merken, omdat gy hen zoo ongunstig beoordeelt.

— Ik leedte hen kennen.

— Is uw oordeel over de schoone sekse even hard, Mynheer?

— Zyn zyn slechts onderschikt aen ons; wat wy willen, moeten zy ook willen, en wec deo

» De Kamer der volksvertegenwoordigers zal oordeelen of hare toelating met het belang des openbaren diensten kan overeenstemmen in aenzyn van welk zy gevraagd wordt.

» Wat de feiten der beschuldiging betreft, zy zullen door de instructie daergesteld worden, die het gevolg der toelating zyn zal en slechts zyn kan.

» M. N. J. Leclercq, prokureur-generaal. »

In hare zitting van gisteren heeft de Kamer het hof van Cassassie gemagtigd om MM. Chazal en Delaet te vervolgen uit hoofde van hun tweegevecht.

Stieren.

Eene premie is door de bestendige deputatie toegestaan aen de volgende personen voor de stieren die door de keur commissien erkend zyn geworden al de noodige hoedanigheden ter verbetering van het ras te bezitten :

L. Mercken te Bilsen; P. Somers te Hoesselt; E. Dandoy te Mettecoven; P. Husquin te Cottecoven; L. Gavelier te Overrepen; L. Delvigne te Vechmaal; J. Baumont id.; T. Boelen te Boorsheim; M. Beckers te Uyckhoven; P. T. Hermans te Mechelen; weduwe Delexhy te Canne; G. Neven te Riepst; P. Vanschoonbeek te St-Truiden; P. L. Boesmans te Melen-boven-Aelst.

Lager onderwys.

Den 14 July aenstaende zullen mededingingen geopend worden te Beeringen en te Bilsen tusschen de lagere scholen van het kanton. Buiten de afgevaardigden van Mgr den bisschop zyn de jurys van onderzoek samengesteld als volgt :

Voor de lagere scholen van het kanton Beeringen.

M. Van Gansen, kantonale schoolopziener van het lager onderwys.

M. Van de Loo, kantonale schoolopziener van het lager onderwys te Peer.

M. Hamoir, gemeente onderwyzer te Lanaken.

M. Muselaers, gemeente onderwyzer te Brée.

Voor de lagere scholen van het kanton Bilsen.

M. Bertrand, kantonale schoolopziener van het lager onderwys.

M. Keph, leeraer by het Koninklyk Atheneum te Hasselt.

M. Zegers, kommis-griffier by de regtbank te Hasselt.

M. Ingenbleek, gemeente onderwyzer te Peer.

De kantonale mededingingen zullen begrypen de godsdienst, de zedekunde en de gewyde geschiedenis, het nederduitsch lezen, het schryven, de rekenkunst, het wettig stelsel der maten en gewichten, de nederduitsche en de fransche taal.

man, die labartig de grillen volgt van een heerschtzuchtig wyf!

— Lieve Hemel! zuchtte de reus, en Pauline keek Van Raai aen met een paar oogen, waerin te lezen stond dat zy hem te eeniger tyd dezen trek beteld zoude zetten.

— Gy hebt nog niet gezegd wie gy zyt, Mynheer!

— Ik? ik heet Hieronymus Vlerk, en ben een Burgemeesters zoon, mynheer.

— Dat weet ik al, mynheer. Wat doet gy hier?

— Ja, dat is het juist. Ik wilde met jufvrouw Pauline.....

— Toch niet trouwen, Mynheer! zy moet myne bruid worden, en die het wagen durfde haer slechts vriendelyk aen te zien, die moet met my een paar kogels wisselen. Ik ben gewoon de zaken kort af te doen. Verklaer u.

— Ik weet niet, Mynheer! met welk regt?

— Neemt gy het op dien toon, mynheer? Welnu, vooraf moet ik u nog een paar woorden zeggen; op myne woorden ben ik vervloekt korzelig geworden; die my tegenspreekt, zou ik kunnen worgen. Somtyds overvalt my eene vreeselyke woede; dan ben ik my zelven geen meester meer, en zoo heb ik eens een' Malyer, die myne driftten gaende maakte, dood geslagen en een Franschman de hersenpan verplet. Ik voel het reeds komen, mynheer; berg u, om alles wat u lief is. Hu, welk eene siddering! br... Mynheer, wyk! wyk! van hier! van hier, of ik vermoord u!

Al nader was de vreemde neef op den verschrikten reus ingedrongen; deze wachte de uitwerkselen van de razerny van den neef niet

af, en tuimelde de kamerdeur uit; brullende, stooft zyn vervolger hem na.

VII.

De tyd brengt alle ding ten beste. Nu. Volentins. Verschalkte voogd.

Een half uer had Van Raai in zoete minnekozery rustig doorgebracht, en was nog opgetrokken in den deuren hemel. Het scheen hem slechts een vlugtige oogenblik. De bediende van Korenblauw, Frans, stoorde hem in zyne zaligheid.

— Mynheer, sprak hy, er wordt alweder gebeld; wilt gy mynen post nog eenmael waarnemen?

— Neen, ik dank u, Frans. Ga uwen gang maer.

— Moet ik open doen?

— Ja, zeide Pauline, wie mag dat zyn?

In bange verwachting zaten de brude gelieven daer, doch hunne verwachting duerde niet lang, want toen Frans de deur geopend had, herkenden zy spoedig den stoffenden gang van Korenblauw en de kyvende stem zynr wederheft.

— Nu is het myne beurt om eene schuilplaats te zoeken, sprak Van Raai lachende, drukte de beanstige Pauline aen zyne borst, en bergde zich in de alkoof.

— Zyt gy reeds zoo vroeg terug, Mama? vroeg zy aen de vertoovende vrouw, die al vast doorsnaterde, zonder haer te hooren.

— Het is ongehoord! bromde zy, ik had er vast op gerekent!

— Waerop, lieve vrouw? vroeg haer gemaet.

— Op een ruim legaat van den overledene;